

Vigtigheden af dokumentation for afholdte forsøgs- og forskningsudgifter

Byretten i Lyngby har afsagt dom i ”silkesagen”. Dommen går imod Landsskatterettens afgørelse og giver Skatteministeriets medhold i, at de afholdte udgifter ikke kan fradrages som forsøgs- og forskningsudgifter, samt at der ikke kan opnås udbetaling af skattecredit.

Resume af dommen

Et selskab havde sammen med en samarbejdspartner i Sydkorea udviklet et nyt silkestof, der var både stræk- og vaskbart og dermed havde en række fordele i forhold til ”normal” silke.

Selskabet havde afholdt udgifter for 1.193.432 kr., og det var Skatteministeriets påstand, at der var tale om driftsomkostninger, hvorfor der ikke kunne opnås udbetaling af skattecredit, jf. LL § 8X.

Udgifterne omfattede bl.a. løn, vareprøver, kurser mv.

Landsskatteretten havde givet selskabet medhold i, at udgifterne måtte anses for at være omfattet af LL § 8B, og at selskabet derfor havde krav på udbetaling af en skattecredit efter LL § 8X.

Byretten fandt at ud fra en konkret vurdering, herunder sagens omstændigheder, at de afholdte udgifter kunne være afholdt til forsøgs- og forskningsvirksomhed, men at der samlet set ikke med de fremlagte dokumenter og den afgivne forklaring var ført tilstrækkeligt bevis for, at dette var tilfældet. Dette skal henses til, at byretten ikke vurderede, at det i nødvendigt omfang var dokumenteret, at bl.a. afholdte lønudgifter relaterede sig til forsøgs- og forskningsprojektet.

Skatteministeriet fik derfor medhold i, at skattecreditten skulle tilbagebetales.

Kommentar til dommen

Dommen er positiv på den måde, at byretten kommer frem til, at udviklingen af dette nye silkestof kan karakteriseres som forsøgs- og forskningsudgifter (F&F-udgifter).

Byretten anfører således i dommen følgende: ”... finder retten, at de anførte udgifter kan være afholdt til forsøgs- og forskningsvirksomhed...”.

Byrettens kommentar giver håb for, at Skatteministeriets og Skattestyrelsens noget snævre fortolkning af anvendelsesmulighederne for LL § 8B og LL § 8X ikke er korrekt og dermed ikke er i overensstemmelse med formålet.

Samtidig med det giver Byrettens dom dog også anledning til bekymring, da det nu må forventes, at Skattestyrelsen formentlig i langt højere grad end tidligere vil diskvalificere udbetalinger af skattecredit efter LL § 8X og forhøjet fradrag efter LL § 8B, som følge af, at udgifternes afholdelse ikke i tilstrækkelig grad kan dokumenteres afholdt i forhold til det konkrete projekt.

Byretten anfører nemlig i dommens præmisser: ”... men samlet set er et tilstrækkeligt bevis for, at dette er tilfældet, ikke ført under sagen med de fremlagte dokumenter og den afgivne forklaring...”

Dette betyder, at det må anbefales, at der i langt højere grad end tidligere nu fra virksomhedernes side og rådgiveres side kommer fokus på udarbejdelse af projektregnskaber, timeregnskaber, allokering af de rette omkostninger til projektet mv.

Dette skal samtidig også ses i lyset af, at Skattestyrelsen i den Juridiske Vejledning nu som noget nyt har anført følgende ”For det tilfælde, at udgifter ikke udelukkende vedrører et konkret forsøgs- eller forskningsprojekt, må det bero på et konkret skøn, hvor stor en andel af omkostningerne, der kan henføres til projektet og dermed fradrages efter LL § 8 B.”

Vil du vide mere?

Det anbefales at søge konkret rådgivning, inden der tages fradrag for og ansøges om skattecredit for afholdte forsøgs- og forskningsudgifter.